

Härmed vill Jesus åter förkunna några ord om försoningsläran och hans ankom...

Berggren, Anders,

73 Cg Br.

National Library
of Sweden

Härmed vill Jesus

åter förkunna några ord

om försoningsläran och hans ankomst.

Hans lärjungar fingo aldrig någon kunskap om huru det skall tillgå med världens frälsning, eller hvarföre Jesus skulle ovilkorligen lida och dö. Alltså fick satan tillfälle att gifva dem in att Gud blef försonad, och han hade offrat sig sjelf till en lösens för det fallna människoslägtet; detta är en ogrundad tro som strider mot Gud och sanningen. Men denna lära har allt sedan blifvit förkunnad och varit hjälplig under tidens lopp; men till slut och vid Christi domstol blifver den oduglig, och för Gud eh galenskap, som han förkunnar genom Paulus i dess första bref till de Corinthen 1: 19, och detta bör en sann christen kunna fatta och förstå. Ty det skulle vara en förunderlig och besynnerlig Gud, då han först utgifvit en lag som han visste ingen hålla kunde och derföre låta födas en son till världen, för att plågas och pinas till döds, och dermed försona sig sjelf mot lagens öfverträdare; detta är en stor villomening samt för Gud en galenskap, som skrifvet är: Jesus bad i Örtagården och sade: "Käre fader, allting är dig möjligt, är det möjligt låt mig undslippa att dricka den svåra kalken, som förelagd är." Desse ängslande och hjertslitande bönerop skulle väl förr kunnat beveka en huld fader till försoning, än hans pina och död; men ingen gudamagt kunde afhjelpa Jesu önskan, ingen möjlighet var att finna, ingen utväg kunde utfunderas, utan Jesus måste lida och dö för världens frälsnings skull, men icke till någon försoning. Ty det var aldrig skaparens mening; icke lofvade Jesus det när han vandrade på jorden. När han bar sitt kors till dödsplatsen, sade han: "är detta skedt på det färska trädet, hvad skall då ske på det torra." Meningen var den, när den oskyldige skall så lida hvad skall icke då den skyldige vidkännas. Aldrig kan någon domstol eller öfverhet tillåta att någon oskyldig går i döden för den skyldige. Icke kunde Gud tillåta att Jesus skulle lida för det att otrogna och lagbrytare skulle vara fria. Nej, visst icke. Jesus säger han skall komma och löna hvar och en efter deras gerningar, Math. 16: 27.

Mången tror att frälsningen blef fullbordad när Jesus dog på korset; men det är aldeles ogrundadt, samt en ren omöjlighet, och då hade lärjungarna sluppit att undergå martyrdöden; en blef lefvande huden aftagen, en kokad i en sjudande kittel, en korsfäst på ett kors likt ett X, o. s. v. Hade allt varit fullkomnadt, kunde detta icke skedt. Och då skulle Judas

och de, som satan begagnade vid Jesu mord, ligga i helfvete till evig tid, för vår och några få frälsnings skull, och alla de som voro före Jesu död, skulle äfven vara förlorade. Nej, detta kan icke låta sig göra, ty Jesus var sänd att frälsa det som förtappadt var, Math. 15: 24, samt 18: 11. Saten är icke död, den dagliga erfarenheten visar, att han lefver och regerar lika som före Jesu död. Ingen förändring har skett sedan. Samma död och dom Gud förkunna i paradiset är ännu fortfarande; med arbete och stor möda måste man föda sig, qvinnan föder sitt barn med sveda, den förbannade döden är fortfarande, en del brinna totalt upp. Somliga måste sluta sina dagar i vågens svallande böljor; de fläste måste undergå den fruktansvärda sotdöden, och sedan nedmyllas i den svarta jorden; detta är ingenting angenämt för människan, och Job säger: "Herre, ho prisar dig i grafven." Ännu har ingen haft nytta af Jesu lidande och död.

"Men hör nu, du förbannade djefvul satanas, som bedrager hela världen! Det är din skull, allt det onda som sker i världen, och vi människor måste lida för din skull ifrån dess begynnelse och till tidens slut. När Gud hade skapat människorna i paradiset smög du dig in uti ormen, och med smicker och lögn förmädde den lättrogna qvinnan, samt dem båda att äta af det förbudna trädet, och marken blef förbannad för din skull; och allt sedan har du varit en skadelig varelse för människoslägtet. När Jesus föddes till världen, var du genast färdig och tänkte att förgöra Gudabarnet. Då måste Jesu föräldrar fly till Egypten och uppehålla sig der i sju år, tills barnamördaren Herodes vardt död. När Jesus var döpt, infann du dig och frestade honom, för att förmå honom till att lyda och tillbedja dig; du var hans motståndare och förföljare hela tiden. Slutligen fick du honom fastspikad på ett kors för att pinas och dö. Huru gjorde du icke med hans lärjungar och hvad sorg förorsakade du Jesu moder. Vet nu att Gud skall för allt detta hafva dig fram för domen, och det är skrifvet; förthy, när människorna i paradiset fingo sin dom, som ännu fortfar, och sedan Jesus dömd, pint och plågad till döds; nu måste det vara din tur att komma för domen; och du kan vara viss på, att det icke skall så tillgå som i paradiset. Der gick du fri, men vid Christi domstol, då rätt och sanning skall blifva gällande, blifver du straffad. Jesus blef oskyldigt dödad; men du kan icke neka till den anklagelse som är emot dig i Lifsens bok. Du kan icke neka att du handterade Jesus på ett fasaväckande sätt; jag skall visa dig hans lekamen till bevis härpå, hans händer och fötter äro blödande af spikarna. Sidan är öppen efter spjutet, på högra kinden synes blånad och svulst efter slaget vid Pilati domstol, hufvudet är säradt efter törnekronan, alla sår äro svidande, hjertat är ängsligt och bedröfvadt, för det att ingen tro, eller vännar, finnas på jorden, och detta är en sanning, som satan och hela världen

icke motstrida kan. Huru kan du satan inbilla människorna att Jesus är försonad, och väl belåten med sitt långsamma lidande. Du är förbannad i Lifsens bok för det du har förfalskat den heliga skrift, och låtit införa lögn; hvilket du skall återtaga, då böckerna skola undersökas och granskas vid domstolen. Der får du sanning att höra, att du mördat Jesus och bedrager hela världen, du inbillar människorna lögn, att Gud är försonad och nådig för Jesu pinas skull, och allt är betaldt, endast du erkänner att du är en syndare, då är frälsningen vunnen, och du dör salig. Hvad Gud förkunnar uti Lifsens bok inbillar du dina tjenare att det är en galenskap och icke är att sätta tro till, utan bortkastas och lemnas utan afseende; och detta gör du, förthy du vet att den skall söndertrampa ditt förbannade ormahufvud, 1 Mos. 3: 15, och du kan vara förvissad att du icke slipper förr än du uppfyller det som nämnde bok innehåller, ty du är under lagen, och det heter; "en mandräpare och en mördare skall dö," och din dom står skrifven i Uppb. 20: 10. Ty du skall icke regera i evig tid. Du sade till Jesus: om han var kommen att plåga dig förr än tid är, men nu är din tid slut. Jesus gaf dig lof att fara i svinahjorden men det kan jag icke göra. När Jesus blef dömd ropade skaran "korsfäst! korsfäst!" men långt flere skall ropa vid Christi domstol: gack bort I förbannade bedragare och gudamördare; ty så är domen skrifven.

Men älskade och välsignade läsare! Tro Herrans ord, tro aldrig på någon människa, utan tro endast det som Jesus talat hafver, som bör vara vårt rättesnöre; öfvergif djefvulens falska snara, låt honom icke fasthålla dig i okunnighetens mörker utan annamma sanningens kunskap, ty Gud vill att alla människor skola frälsta varda och till sanningens kunskap komma. Derföre vill Jesus låta eder veta sanningen, och han säger: I skolen förstå sanningen och den skall göra eder fri, Joh. 8, och således är en nödvändig sak, att komma till den kunskap som kan göra oss fria. Paulus förkunnar uti sitt 2 bref till Timotheus, att på yttersta dagar tillstunda farliga tider. De läras alltid, men kunna dock aldrig till sanningens kunskap komma, v. 7.

Uti dessa dagar finnas många religionssekter, lutheraner, mormoner, baptister, methodister, judar och katoliker, m. fl. Inga af desse äro gällande eller antagliga för Gud, förthy om en af desse skulle gå fram och vinna företräde, då skulle ju alla de andre blifva tillbaka och gå förlorade; och derföre kan ingendera antagas vid Christi domstol, när frälsningen skall ske.

Här finns en del människor som tro sig vara rättfärdiga för det de kommit till någon besinning om det tillkommande. Men då komma de orena andar igen och taga sju andra med sig som skadligare äro att de bo der. Så blifver den människans sista värre än det första, Math. 12: 44. Och dessa Jesu ord ha nu gått i fullbordan, emedan desse tro sig vara

frälsta och saliga derföre att de gå in till mormon, baptist och methodist, men dermed är ingen frälsning vunen, och icke nog härmed utan de tänka ondt om andra och tro att endast de skola frälste och salige blifva. Detta strider emot Jesu ord, då han sade: "dömer icke att I skolen icke dömd varda," Math. 7, och derföre säger han: den människans sista blifver värre än den första. Den som icke tror Jesu ord, eller lyder hans kallelse, kan aldrig vinna saligheten. Ty på honom beror allt, och får det icke tillgå efter hans förordnande, kan aldrig någon frälsning ske. O, huru olyckliga skulle vi icke vara, om så skulle tillgå på yttersta dagen som det tydes och förkunnas af verdens vise, den ena människan skiljes från den andra, den ena makan från den andra, barn från föräldrar och desse från barnen, somliga till evig glädje, och somliga till evig pina. Det skulle aldrig blifva någon glädje i Guds rike när de visste att deras anhörige och vänner befunno sig i pinorummet. O, du människa, som vill efter satans vilja döma andra och låta dig nöja med en så fasansfull ställning; ditt hjerta måste vara hårdt som sten och svart som sot, som vill sätta dig emot Gud som så härligt och väl beredt vår och alla människors frälsning; vi böra glädjas och taeka derföre.

Men Jesus fordrar en sann tro på allt hvad Gud och hans Son sagt hafver. Jesus säger till sina lärjungar: jag hafver mycket att säga eder, men I kunnen det icke nu bära; men när han kommer som är sanningens ande, skall han leda eder uti all sanning, ty han skall icke tala af sig sjelf. Men hvad han hörder det skall han tala, och det som ske skall, skall han förkunna eder; han skall prisa mig, ty af mitt skall han taga och förkunna eder. Desse Jesu ord och befallning äro antecknade i Joh. 16, att en och hvar må betrakta och gifva akt derpå samt tro och åtlyda. Gud talade genom Esaias och säger: si hvad komma skall förkunnar jag framföre åt, och förkunnar ny ting, förr än det sker låter jag eder det höra, Es. 42: 9. Nu har Gud och Jesus härmed uppfyllt sina löften. Nu återstår människornas pligt att tro alla ord som afgår från Gud. Men Jesus säger: "den som tror och blifver döpt, han skall varda salig, men den som icke tror, han skall varda fördömd." Således är det en högst nödvändig sak, att tro Jesu ord; ty den som icke detta gör, han är i fördörelsens tillstånd och satans vän, men Jesu ovän. Jesus säger: "all synd blifver människorna förlåten; men den som icke tror utan säger försmädelse mot sanningens heliga anda, som Jesus nu sändt hafver, det varder honom icke förlåtet, hvarken i denna eller den tillkommande verden, Math. 12: 31. Det är den värsta synd att göra mot Jesus, att försmäda och förakta hans sändebud, som aldrig kan förlåtas; och han säger: "jag skall sända hugsvälaren till eder, och när han kommer skall han straffa verden för synd, rättfärdighet och för dom; för synd, ty de tro icke på

mig," Joh. 16: 7, för egen rättfärdighet är Jesu mening, och fördom, de vilja dömma andra, och för de icke vilja tro på Jesus, kan sanningens anda inte utan yrka straff på de otrogne. Gud lofvade Abraham då han var lydig och ville offra sin son, då sade Gud, i din säd skall allt folk på jorden välsignade varda 1 Moseb. 22, Apg. 3: 25. Detta har Gud uppfyllt uti Lifsens bok. Hvad Gud har lofvat håller han visserligen. Han sände sin Son i verlden på det att hvar och en som tror på honom skall icke förgås, utan få ett evinnerligt lif." Och det kommer endast an på tron att få behålla lifvet, och detta är Jesu högsta vilja. Men den som icke tror, han är syndens träl, och syndens lön är döden. Menniskorna dö, men huru och hvar finnas de? Jo, i helfvete och i satans våld; ty i himmelen finnas de icke; ty Jesus säger; "ingen far upp i himmelen utan människones son," och i himmelen finnes icke håller mer än Jesus och tvänne, som vi veta Gud upptagit långt före Jesus, för att blifva vittne vid hans återkomst, när domen skall afgöras, som är förkunnadt genom Es. 43: 9, att vittnen skola fram för att bevisa att det är sanning, och Jesus säger all sak skall bestå vid två å tre vittnens mun, Math. 18: 16. Derför säger Herren: träd fram och tala, låt oss gå till rätta med hvarannan, drag mig till minnes, och säg huru du vill rättfärdig varda, Es. 43: 25. Och Guds ords löfte skall väl en gång gå i fullbordan; Jesu lidande och död skall väl icke vara förgäfvets. Skriften skall icke vara om intet, och Herren säger i Es. 40: 5, att härligheten skall uppenbarad varda och allt kött skall se att Herrans mun talar, Luce 3: 6, jämförd med änglarösten som Betlehemsherdarna hörde vid samma tid Jesus föddes: "Si jag bådär eder en stor glädje, hvilket allt folk vederfåras skall," Luce 2: 10. Den glädjen får en gång alla människor tillgodonjuta, men aldra först den som tror Jesus. Saliga äro de som icke se och dock tro. Det är svårt att tro det man icke ser. Men det man ser och likväl icke tror, det är farligt; alla Jesu ord som han talat hafver äro nedskrifne i den heliga skrift, samt anvist hvar de finnas att läsas och betraktas och gifva akt derpå, som Jesus säger. Ty de äro icke skrifne för att läsa dem med förakt och liknöjdhet, utan för att tro och dem lyda och efterleva. Ty i annat fall är skriften till ingen nytta. Derföre säger Jesus att Tyro och Sidone skall drägeligare varda på domedag än eder, Math. 11: 22, och dessa hans ord blifver sanna. Ty han visste att djefvulen och otro, som då sväfvade ibland människorna, skulle fortfara till domedag. Hedningarna, som icke visste om någon Gud och Frälsare; dessa få aldrig så svårt straff som de christna, hvilka hafva det rena och klara ordet, för att tro och åtlyda det. Ty när ljuset är gifvet och de icke vilja begagna eller draga fördel af detsamma, måste de få hårdare straff, än de som inget ljus fått.

Gud säger "ho är så blind som tjenare och så döf som mitt boskap; likväl vill Herran dem godt, för sin rättfärdighets skull, och han skall göra sin lag härlig och stor," Es. 42. Detta hans löfte har han förkunnat uti Lifsens bok, ty der står till hvad ända Gud utgaf den. Gud visste ganska väl, att ingen kunde hålla eller fullgöra lagen; därför var det icke till folket Gud skref, utan till satan, och det är lätt att begripa. Ty han sade "du skall icke dräpa, du får icke förföra mitt folk, såsom du gjorde i paradiset." Detta märkte satan, och därför förmodade han Mose att sönderslå de första tafloer som voro skrifna; men Gud skref ånyo och dessa står fast till domedag, och skall vara till grund för frälsningen vid Christi domstol. Och därför säger Gud att lagen skall göras härlig och stor. Gud skref icke sjelf lagen på Sinai, utan det skedde med Mose fingrar, likasom han har skrivit Lifsens bok med mina fingrar, men denna bok är af satan ganska illa omtyckt, ty han vet att den innehåller all sanning, och på domedag skall han dömas efter den, och därför afhåller han sina tjenare att läsa och sätta tro till denna maktpåliggande bok. När Jesus uppenbarade sig för Johannes på ön Patmos, såg han Lifsens bok och den var skrifven innan och utan, men han grät för det ingen kunde upplåta och läsa den, och sedan såg han böckerna på dombordet, och en som är Lifsens bok; ock det blef dömdt efter som skrifvet var i böckerna vid dombordet. De döda, stora och små, stodo i Guds åsyn, och böckerna voro upplätta, och en annan bok, som är Lifsens bok, och det blef dömdt efter som skrifvet var i böckerna; hafvet gaf igen de döda som der uti voro, döden och helfvetet gafvo igen de döda som uti dem voro, och döden och helfvetet voro kastade uti den brinnande sjön; och den der icke vardt funnen skrifven i Lifsens bok, han vardt kastad i den brinnande sjön, Uppb. 20: 12—15, och därför var det en ganska nödvändig sak, att få denna bok skrifven på det att ingen skulle komma uti den sjön som brinner med eld och svafvel.

Men ve den menniska, som icke tror dessa Jesu ord att så tillgå skall.

"Herran säger det är ett beröfvadt och skinnadt folk, de äro allesamman besnärde uti kulor, bortgömda i fångahus, äro vordne till rof; ingen hjälpare är till finnandes som säger: få dem igen, Es. 42: 22. Därföre behöfver Herran en säker sakförare som förstår att med gud och anda hålla rätt i sanning, v. 3. Herran behöfver många tjenare; ty säden är mycken men arbetarena äro få. När satan mördade Jesus måste han begagna menniskor dertill, utom det kunde det aldrig skedt; hvilken djefvul eller menniska kan nu förbjuda Gud att äfven begagna tjenare när satan skall dömas och frälsningen skall försiggå; får icke Jesus ombestyrta saken kan aldrig någon frälsning äga rum, ty han var icke sänd att döma verlden utan frälsa verlden, därför måste det tillgå efter som skrifvet är i

böckerna. Dessa nyaste lärosatser, mormoner, methodister och fosterlandsstiftelsen, dessa säger Jesus äro satans bästa vänner, ty de stå emot sanningens anda samt hata och förfölja Jesu sändebud, liksom han blef förföljd af fariscerna. Derföre säger han: publikaner och skökor skola ingå i Guds rika förr än I, ty dessa äro lättrogna och nöjda med sin Herras tillgörelse, men de förra äro gensträfviga och önskar det skall tillgå efter deras princip och visdom, de knorra som arbetarena i vingården, men hvad svar fingo de: tag det dig tillhörer, jag må göra i min ting hvad jag vill.

Här hjälper inga böner, inga suckningar, inga kyrko- eller nattvardsgångar, utom en rätt tro på Jesus är allt förgäfves och inför Gud ogilladt, men den som bygger sitt hus på hälleberget kan aldrig ogillas, såsom den som bygger på sanden, ty det ramplar och faller och dess fall blifver stort. Att bygga på försoningsläran är en falsk grund, som faller och leder till förderf, döden och helfvetet. Men bygga på klippan Jesus, den grundvalen faller aldrig; den leder till det Nya Jerusalem, der glädje, lif och salighet skall blifva, då himmel och jord skall förgås men Jesu lära stå fast för dem som tro på den.

Guds vrede visade sig då Jesus och hans lärjungar blifvit mördade i Jerusalem. Då vart staden förlagd med en här, att förstöras, der voro judar som mente att undkomma och för att kunna hjälpa sig sedan, sväljde de guld och silfvermynt för att passera naturvägen; detta kom krigsmännen underfund med och de slagade flera judar som man slatnar svin samt undersökte magen och inliefvorna efter myntet, och de funno också; då fingo de lön för sin misshandel mot Gud och hans folk. Gud gifver alltid tillkänna hvad som hända skall. Sju år före dess undergång ropade Ananias: Ve öfver staden, till slut ropade han: ve ock mig, men de trodde honom icke, derföre gick det dem illa. 120 år före floden fick Noak Guds befallning att bygga arken. Detta lät han folket veta men ingen trodde, och så kom floden och tog dem bort. Öfver 20 år är det sedan Gud låtit skriva Lifsens bok, men ännu har ingen tro kunnat finnas; derföre kan det icke gå den utan illa som icke tror Gud. Han säger: jag skall uppväcka en af Norden, Es. 41: 25. Han sade till Mose: jag skall uppväcka dem en såsom du äst, och den som min ord icke hörer, af honom vill jag utkräfva det, 5 Moseb. 18: 18, Apostl. G. 3: 22. Hvem kan hindra Jesus att uppenbara sig för den han vill, Math. 11: 24 eller sätta sin anda på hvem han vill till att utföra domen till en seger, 12: 18 och då pingestdagen fullkomnad var blefvo alla uppfyllda af den heliga anda Apostl. G. 2: 4. Den heliga anda kan dela sig på många; som vi här kunna förnimma att 3,000 blefvo delaktiga af samma anda och så skall det tillgå före Jesu ankomst, på det han icke skall komma utan bröllopsgäster. Älskade vän och läsare, nu har Jesus förkunnat det som snart ske skall. Var nu god och sök

de anvista ställena i den heliga skrift och tag noga i skärskådande om det är af sanningens anda utgående som Jesus säger, att du kan tro det, men kan detta inte tros då kan ingen räddning ske. Älskade, du beder Jesus mycket, men han kan icke höra dig om det sker i kyrkor, bönesalar eller bönehus; hjälper det icke, ingen kan vinna dermed; Jesus säger: den som vinner vill jag gifva äta af det fördolda manna, Uppbarelseb. 2: 17 och det kan icke ske utan sanning och rätt, men nu vill Jesus anropa dig med bön och åkallan om han kunde vinna dig, utan laga dom.

Nu frågar Jesus dig, o menniska, om du af egen fri vilja vill öfvergifva satans tjenst, och hans falska och förledande snara; och lemna dig åt Jesus för att blifva hans tjenare eller tjenarinor; för att vara och lefva med honom nu och i evigheten, samt nu antaga den bjudning han här med sänder dig att blifva hans bröllopgäst när han kommer. Då gör du honom en stor tjenst och heder, förthy det ser fattigt och föraktligt ut att hålla bröllop och inga vänner eller gäster hafva, han vill mottaga dig såsom du är och skaffa dig kläder; samt förvandla dig efter eget godtycke; endast du vill begifva dig i hans tjenst. Min vän, du beder att han skall frälsa din själ endast, men detta är Jesus alldeles omöjligt, förthy till ett bröllop bör man komma med både kropp och själ. Lemna etdera hemma, blifver man icke som gäst antagen, och Jesus har kropp och själ fast sargad. Jesus kan icke mottaga någon utan han får både själ och kropp; döda menniskor passa icke att komma på bröllop, och då skulle satan göra Jesu ord till lögn, som han talat hafver i Matth. 16: 28.

Den förbannade döden är en bitter jäst att smaka; men denne är lätt att undvika, endast man gifver sig i tjenst hos en husbonde, som har magt att bort visa den. Hvem som vill tjena och tro Jesus, han är fri från döden, och detta har han bestämdt lofvat genom Johannis i 5: 24, hvilken som hör mitt tal och tro honom som mig sändt, han hafver evinnerligt lif och kommer icke i domen utan är gången ifrån döden till lifvet. Dessa ord vill satan göra till lögn och tyda helt annorlunda än Jesus mening är, ty det vore synd att först dö, och sedan komma Jesus på det besväret att uppväcka dem, som äro tillbudna att lefva; ty han säger tydligt att den som tror på honom, han hafver evinnerligt lif. Och det vill säga hvilken stund du kommer i hans tjenst och tror, är du fri för döden; och är bättre att lyda Jesu bönerop, och tjena honom, och lefva i saligheten; än tjena satan och komma i hans klor. — Men tillfällen medgifva icke att förkunna vidare om Jesu ankomst och försöninglära nu, men nästa gång vill jag med Jesus låta mina läsare veta min härkomst och lefnadsöden. Men tänk icke att Gud är försonad utan med de som tro Upp. 6: 15—17. Och den som icke tror sonen får icke se lifvet utan Guds vrede blifver öfver honom. Joh. 3: 36. — Detta förkunnas genom

Anders Berggren,

utgifvare af Lifsens bok,

adress: Landsväggsgatan N:o 19.

Pris 5 öre.